

Parohia Mărțișor Foaie de duminică

Anul V nr. 3 (209)

17 ianuarie 2016

Duminica a 29-a după Rusalii
(a celor 10 leproși)

www.parohiamartisor.ro

2016 - Anul omagial al educației religioase a tineretului

„Intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși care stăteau departe, și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi! Și văzându-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit. Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-I. Și acela era samarinean. Și răspunzând, Iisus a zis: Au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întorcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam? Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.”

(Luca 17, 12-19)

Iubiților, două idei se desprind de aici și ne luminează conștiința. **Din cei zece, unul vine și-I da mulțumire lui Dumnezeu.** Unul, care-și descoperă unicitatea și care răspunde dureros la una din temele noastre obișnuite. Când ne-am întrebat adesea ce înseamnă sănătatea sufletului, sănătatea mintală sau normalitatea, și am cercetat la diverși oameni de știință, savanți, mai ales la psihiatri, am găsit definită **sănătatea, normalitatea, drept “integrarea în mediu, în societate”**. Mi-am zis atunci: deci societatea îl face pe om sănătos?! Acest mediu social trebuie înțeles în diversitatea lui, pentru că, dacă unul se integrează foarte bine într-un mediu de tâlhari, într-o mafie, înseamnă că el e normal? Altfel spus, lumea, ea îți dă ție sănătatea? Erau în societate cei zece, nu? Dar unul dintre ei n-a acceptat, pur și simplu, să rămână în societatea aceea. A fost singurul care s-a rupt de ea și a înțeles că nu lumea l-a vindecat pe el. Și el vine – în unicitatea lui, în conștiința lui unică – la Mântuitorul. Și spune Scriptura: “să-I dea slavă”; nu simplu “să-I mulțumească”. E ceea ce numim îndeobște **“recunoștință”**. Dar ce înseamnă **recunoștință? Recunosc, îmi recunosc obârșia în Dumnezeu.** De aceea spune Mântuitorul “să dea slava lui Dumnezeu”: taina slavei, a preamării lui Dumnezeu, din care eu mă împărtășesc. Iar în alt loc: “*Slavă de la oameni nu caut*”. Pentru că Mântuitorul descoperă slava nu pentru Sine, ci pentru noi. Nu spune El Tatălui, pentru ucenici: “*Tată, slava pe care Mi-ai dat-o Mie Eu le-am dat-o lor*”? Slavă lui Dumnezeu nu e pentru a se preamări pe Sine Dumnezeu, ci pentru a ne împărtăși nouă slava – lumina, iubirea, bucuria, puterea, sănătatea. E altceva decât slava pe care o aducem noi, oamenii. Iertați, îmi vine în gând cuvântul lui Eminescu: “*Iar deasupra tuturor s-o scula vreun mititel / Nu slăvindu-te pe tine, lustruindu-se pe el*”. Aceasta e nefericita noastră stare, de a schimba tâlcul, sensul slavei lui Dumnezeu. Slava Lui, pe care o împărtășește cu noi, cum adesea pomenim cuvântul Sf. Grigorie Palama: “*Dumnezeu, fire mai presus de fire, nu are a sui la slavă mai înaltă. Slavă Lui se descoperă prin coborârea la cele smerite*”. Slavă lui Dumnezeu în smerenia Lui ni s-a descoperit, în chipul robului pe care L-a luat și al crucii pe care S-a răstignit deschizând brațele Lui și îmbrățișându-ne pe noi, pentru a ne dărui nouă slavă.

Și acest unu a înțeles Cine l-a vindecat, spre deosebire de sârmanii lui confrăți de suferință, care nu s-au întors la El. Trupește s-au vindecat; **întrebarea este: s-au vindecat și sufletește?** Or Mântuitorul spune: “*Numai acesta s-a aflat să dea slavă lui Dumnezeu?*”. Și-i zice: “*Mergi! Credința ta te-a mântuit*”. De aceea am spus la început: cei nouă s-au vindecat trupește; acesta s-a mântuit; când a crezut (credința în Hristos). **Și a primit slava Lui – mântuirea!**

Așadar, revin asupra normalității, a sănătății mintale, adică nu numai a trupului, ci și a sufletului. Cum înțelegem noi taina aceasta a sănătății mintale, a normalității, a păstrării unității mele cu Dumnezeu și cu lumea? Dacă trupește simt sănătatea atunci când toate organele mele trupești – creierul, inima, ficatul, plămâni, rinichii, stomacul, ochii, urechile –, toate își împlinesc menirea lor înscrisă fiziologic în trupul meu și care, prin urmare, funcționează pentru că se află în organică unitate, la fel și puterile mele sufletești (cele firești – intelectul, sentimentele, voința; cele morale – înțelepciunea, dreptatea, bărbăția sau curajul, cumpătarea și înfrânarea, stăpânirea patimilor plăcerii, a desfrâului, a patimilor mâniei și stăpânirea de sine; și cele teologice – credința, nădejdea, dragostea și, împreună cu ele: bunătatea, pacea, îndelunga răbdare, asceza, postul), **toate aceste puteri sufletești, virtuți morale, virtuți teologice, își împlinesc menirea lor pozitivă, afirmativă,** atunci și numai atunci când aceste puteri sufletești mă zidesc pe mine, mă construiesc pe mine în credință, în adevăr, în iubire, și eu devin un punct, smerit, de contagiune mântuitoare, nu distrugătoare. Atunci eu simt în această unitate a făpturii mele (chiar în boală și în orice situație a vieții), prin Dumnezeu, prin rădăcina mea, prin Ziditorul meu, simt sănătatea sufletului.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Bolnavul care are nevoie de vindecare cuprinde tainic în el prezența lui Hristos, Care prin bolnavi îi cheamă pe oameni să exerseze iubirea lor milostivă și smerită față de semenii. În același timp, **când omul ajută la alinarea suferinței și la vindecare, Hristos este prezent și în cel ce ajută. Hristos este Bolnavul care ne cere iubirea noastră și tot El este Doctorul care Se folosește de iubirea noastră pentru a arăta iubirea Lui în lume.** Astfel, atunci când omul lucrează pentru vindecare și pentru alinarea suferinței, el lucrează împreună cu Hristos.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu ca, dincolo de știința și tehnica medicală, să vedem lucrarea lui Hristos prin medici și prin oamenii care se roagă pentru sănătatea noastră, prin tot ceea ce facem în jurul nostru ca să contribuim la manifestarea iubirii lui Dumnezeu față de semenii, spre slava Preasfintei Treimi și a noastră mântuire. Amin.

P.F. Patriarh Daniel - www.doxologia.ro

“Nu întrebuița rău ideile, ca să nu fii silit să întrebuițești rău și lucrurile. Căci de nu păcătuiește cineva mai întâi cu mintea, nu va păcătuia nici cu lucrul..” Sf. Maxim

17 ianuarie - Sf. Antonie cel Mare (+365) a trăit în secolul al III-lea și începutul sec. al IV-lea. Este socotit a fi întemeietorul vieții monahale, și este probabil cel mai reprezentativ ascet pentru duhul vieții călugărești. A trecut la cele veșnice în anul 356 d.Hr. în deșertul de pe malul drept al Nilului. Despre el a scris Sf. Atanasie, ucenicul său. Iată ce spune Antonie la plecarea la Domnul: **"Eu, o! fiilor, precum este scris, mă duc pe calea părinților, căci mă văd singur chemat de Domnul; iar voi treziți-vă, ca pustnicia voastră cea veche să nu o pierdeți, ci ca și cum ați face început de pustnicie, așa sărguiți-vă să păziți osârdia voastră întregă. Că știți pe diavolii cei ce vă bântuiesc, știți cum sunt de sălbatici, dar neputincioși cu puterea; deci, nu vă temeți de dânșii, ci mai vărtos să credeți în Hristos de-a pururea. Apoi, ca și cum fiecare ați muri, așa să viețuiți, luând-aminte și pomenind sfătuirile pe care le-ați auzit de la mine. Nici o împărțășire să nu aveți cu schismaticii, nici cu ereticii arieni, că știți că și eu mă abăteam și mă feream de aceștia pentru eresul lor cel de Hristos urător și rău credincios; ci sărguiți-vă mai cu seamă de-a pururea a vă împreuna mai întâi cu Domnul, apoi cu sfinții; ca astfel după moarte, întru veșnicele locașuri, ca pe niște prieteni cunoscuți să vă primească și sfinții pe voi. ..."**

www.crestinortodox.ro

19 ianuarie – Sf. Macarie cel Mare, cunoscut și sub numele de **Macarie Egipteanul**, este unul dintre marii Sfinți Părinți ai pustiei și contemporan cu Sf. Antonie cel Mare. În multe rânduri Macarie s-a luptat fățiș cu puterile necurate pe care le-a biruit prin marea sa smerenie. Multe din rugăciunile lui se regăsesc în rugăciunile de dimineață și seară. **Descoperiți-l prin ele !**

"Doamne, curătește-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăvește-mă, deci de vicleanul și fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică și să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin." (Rugăciunea întâi – Rugăciunea de dimineață)

"Împotriva familiei se duce un război, în care cuplurile cad, așa cum cad pe front soldații"

Femeia prin excelență este cea care creează și menține nucleul afectiv și emoțional al familiei. Această este principala ei vocație, un lucru extraordinar pe care un bărbat nu este capabil să-l facă. Degeaba lași un bărbat acasă, să se ocupe de copil, să-l legene, sau să creeze acest climat; nu poate să-l facă sau să-l realizeze. Necazul este că femeia mergând, plecând, în

afara casei, să zic 8-10 ore pe zi, când se întoarce este epuizată, nu mai are energia necesară, pentru că, gândiți-va, ca să investești emoțional, și să creezi acest climat, această atmosferă, trebuie o anumită energie, trebuie o anumită disponibilitate. Ea, săraca, ajunge să împrumute mentalitatea bărbatului activist, luptător, nervos puțin, nu?! – din cauza stresului. Ei, când se întoarce bărbatul acasă nu găsește ceea ce l-ar odihni. Și mai cu seama copiii au nevoie de prezența părinților, măcar a mamei pe un termen mai îndelungat. Toate intră în criză, intră în conflict. Apare un conflict îndelungat, multe nemulțumiri, frustrări, și asta duce în timp la escaladarea lor printr-un divorț.

Trebuie căutat un echilibru. Femeia să muncească cel mult șase ore pe zi, și nu munci care să fie solicitante de tip bărbătesc. În mod real, toate statisticile asta arată, că femeia cu cât petrece mai mult timp în afara familiei pentru carieră și în câmpul muncii, cu atât crește rata divorțurilor. Problema este: cum le rezolvăm? În mod firesc, femeia trebuie să fie mult mai apropiată de centrul acesta al familiei, pentru a susține ceea ce este familia. **Familia este o realitate care se hrănește și ea. Și se hrănește cu afectivitate**, se hrănește prin comunicare. Ce energie mai au să comunice soții, când amândoi vin epuizați, sau să comunice cu copilul?! Toată această dezordine, acest haos pe care-l creează astăzi societatea modernă, nu a existat nicicând, de aceea astăzi familia este mult mai bolnavă, copiii au probleme psihologice. **Cultura mediatică susține cultura de consum**, și cultura de consum, în mod evident, este un vector îndreptat împotriva familiei, pentru că **familia este un prost consumator**. Înțelegeți? Familia are în vedere viitorul copiilor, investește în acesta. Nu investește în lucruri care nu le sunt necesare într-atâta, cât ar trebui, pentru cultura de consum. Dacă vrem că o familie să se mențină în termenii fidelității, înseamnă că ea trebuie să aibe un sistem axiologic, un sistem de valori, și acesta este cel mai important. **Cine salvează până la urmă familia? Fidelitatea, copiii mulți, viața religioasă, timpul petrecut împreună**, acestea sunt [cele care salvează familia]. Sunt lucruri foarte simple și foarte practice pe care omul modern nu le mai ia în considerare, și când le înțelege este prea târziu. (Virgiliu Gheorghe) www.cuvântul-ortodox.ro

Să nu ne mințim: sfârșitul familiei românești va însemna și sfârșitul României. Am supraviețuit până acum, ca neam, doar pentru că familia românească a supraviețuit vitregiilor istoriei. **Dărâmarea acestei ultime redute este adevăratul atentat la siguranța națională.**

Programul săptămânii 17 ianuarie 2016 – 24 ianuarie 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	17 ianuarie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Cei 10 leproși) – Pr.Ticu
Duminică	17 ianuarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Ticu
Luni	18 ianuarie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Marți	19 ianuarie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	20 ianuarie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	21 ianuarie		
Vineri	22 ianuarie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	22 ianuarie	17- 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	23 ianuarie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	23 ianuarie	17 - 18	- Vecernia duminicii a 31-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	24 ianuarie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea orbului din Ierihon) – Pr.Dragoș
Duminică	24 ianuarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Dragoș